

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMANE DIN BUCUREȘTI,

APARE DE DOUĂ ORI PE LUNĂ.

TOATĂ CORESPONDENȚA CU PRIVIRE LA „APOSTOLUL” SE TRIMITE LA MITROPOLIA DIN BUCUREȘTI, PE NUMELE PR. EUGENIU BĂRBULESCU, SUBDIRECTORUL CANCELARIEI ȘI REDACTORUL RESPONSABIL-AL FOII.

Abonamentul pentru preoți, diaconi și instituții 50 lei pe an, pentru căntăreți și paracliseri 25 lei pe an.

M A N A S T I R I L E

Mănăstirile noastre — grație frumosului lor trecut — se bucură în poporul român de multă considerație, încât acest popor aduce jertfe însemnate decâteori apelăm la el. Pagubă numai că mai ales în cele de călugări este de tot redus numărul elementelor tinere, cari cu devotament și chemare monahală — să ceară primirea. Din această cauză, reorganizarea lor, atât duhovnicească cât și economică, întâmpină mari greutăți, întru-cât cei mai mulți călugări sunt bătrâni și neputincioși — avizați la ajutorul altora mai tineri. Dealtă parte cele duhovnicești și mai ales slujbele rituale suferă și pe urma faptului, că mulți călugări mai tineri — din lipsa de preoți — au fost detașați pe la sate. Înmulțindu-se seminariile, e de sperat că preoții de mir se vor spori și atunci călugării se vor întoarce la metania lor și situația se va îmbunătăți.

Iară în cele economice se pot face progrese nebănuite, chiar și cu sărăcia de azi. Mănăstirile tot mai au vatra lor de pământ etc. Dar aceasta trebuie administrată *corect, strict și cu pricepere*, spre bi-

nele obștesc, ne mai admitându-se că 2—3 inși să facă ce vreau, să aibă case și întocmiri boierești, pline de toate bunătățile; iară obștea să trăiască în neagră mizerie. În scopul unui progres și economic și cultural, trebuie strict executate ordinele chiriarihei și dispozițiile legilor.

Aproape în tot locul sunt lacuri cu stuf, uneori și cu pește, nuele de salcie etc. Deci:

1. Stuful și peștele trebuie date în arendă cu licitație publică, cum prescrie legea, asigurându-se trebuințele mănăstirii, iar din bani, făcute și fonduri pentru zile grele.

2. La arhondărie (casa oaspeților) nu se mai pot face favoruri gratuite acum, când ni s'au luat toate moșiile, când n'ai cu ce cumpăra o mobilă, lingerie, țoale, plapomă, vase; chiar și numai spălătul rufelor costă parale multe. Deci pretutindenea să se execute ordinul de a încasa dela cei ce stau în arhondărie o taxă potrivită pe zi. Sunt mănăstiri cu clădiri enorme, cum e de ex. Agapia, unde peste 100.000 lei s'ar putea încasa în o vară pe ușor, dat fiind că la băi sau alte locuri de viligiatură, se cer și 10.000 lei chirie pe o odaie la lună.

3. În unele mănăstiri se fac slujbe multe de tot pentru particulari, încassându-se mai ales unde sunt cimitire peste 60—70.000 pe an. După plata slujitorilor trebuie dat o parte mănăstirii.

4. La hramurile mari poporul e foarte darnic. Aduce fasole, păpușoiu, grâu — câte-va vagoane, pânzeturile multe, daruri în bani, uneori în valoare de peste 100.000 lei. Acestea, după onorarea ostenitorilor, trebuiesc bine chivernisite și cruțate și vor spori mult averea. Toată averea adunată de un călugăr la moarte trebuie să rămâe mănăstirii. Asta e și spiritul monahismului. Sf. Vasile cel mare, organizatorul vieții monahale la noi, numește «furt» ceea ce un monah ar încerca să lase moștenire altui particular și nu unei mănăstiri.

5. În unele mănăstiri e obiceiul a se îngropa oameni din jur și mai ales din orașele apropiate. Suntem de sigur datori a da loc distins și gratuit la clericii de valoare, bărbați de stat, militari, eroi, ctitori, binefăcători etc., dar pentru alții, adeseori comercianți, milionari, cari pentru țară și mănăstire n'au nici un merit, trebuiesc încasate taxe potrivite, din cari să se facă fonduri speciale.

6. Adeseori observi cazuri, că persoana cutare își dă toată averea unor rude îndepărtate și cere intrare în mănăstire, ca să trăiască din ajutorul statului, și fel de fel de alte cazuri. Aceasta nu e just. Cine își închină mănăstiri sufletul trebuie barem o parte și din avere să o dedice mănăstirii,

unde vrea să trăiască, ca să-i sporească mijloacele de-a putea susține personalul ei.

7. Un mare rău în mănăstirile noastre este, că prea să hirotonesc ușor oamenii fără nici o pregătire teologică. Dai de arhimandriți, cari nu știu nici barem ecteniile dela sf. liturghie; de protosinceli, cari fac slujbe de clerici inferiori etc. Deci rangurile până la ieromonah trebuie date pe baza unui examen înaintea unei comisiuni, care trebuie instituită pretutindenea; iar rangurile superioare, trebuiesc date rar de tot, dupe merite constatate. Rangul de arhimandat trebuie să aibă chiar aprobarea sf. sinod.

8. Cei tineri, și mai ales în mănăstiri de maice, nu trebuiesc tunse maice după rânduală chipului mic, decât cele trecute de 40 ani. Excepții numai în cazuri deplin justificate. E destul să fie în o mănăstire 5—6—10 maice călugărițe, celelalte surori și cel mult rasofore.

9. Consiliile duhovnicești și economice trebuie să fie organe vii — nu moarte — cari să se ocupe de atribuțiunile lor legale și regulamentare, ceea ce azi puține fac. Tocmai din această cauză unii fac ce vreau, folosind numai, ce pot, din averea comună pentru ei și nu pentru obște.

O conducere strictă în toate aceste privințe poate în 10—20 ani regenera viața mănăstirilor, adunând fonduri, din cari să se poată înființa în ele instituții culturale ori umanitare, cum au fost în trecut. Inceputuri bune s'au făcut în multe locuri.

UN CALUGAR

MÂNĂSTIRILE DIN EPARHIA SF. MITROPOLII A UNGRO-VLAHIEI

Fie pentru a se arăta recunoscători lui Dumnezeu, după o biruință purtată asupra dușmanului, sau pentru ajutoare de ordin personal, fie numai din dragoste către Cel de sus și către sfinții Săi, moșii și strămoșii noștri au ridicat pe cea mai mare parte din cuprinsul unde se grăește în frumoasa lim-

bă românească, — în ținuturile de peste Carpați starea de lucruri locală n'a îngăduit o astfel de manifestare a credinței —, multe mănăstiri și schituri, mai mari sau mai mici, mai impunătoare sau mai modeste — după cum au îngăduit împrejurările, precum și starea materială a fericților ctitori. Ba e-

vlavia înaintașilor noștri a fost așa de mare, că unele mănăstiri tocmai din Sf. Munte al Atosului, au săpate pe frontispiciile lor, nume scumpe nouă, de voievozi munteni și moldoveni.

În Oltenia, ca și în Muntenia, ca și în Moldova, cu ficele ei desrobite Basarabia și Bucovina, au fost—nu demult—sute de astfel de locașuri¹⁾, toate înflorind înlăuntru și luminând în afară, sub privegherea neobosită și ocrotitoare a ctitorilor și a urmașilor de familie și de evlavie ai acestora, favorizate și de un mediu înconjurător așa de creștinesc, că noi cei de astăzi nu suntem în stare să-i întrezărim măcar contururile, necum să-l imităm.

Au venit peste aceste sfinte locașuri, dealungul veacurilor, timpuri de bejenie: năvăliri vrăjmașe, focuri, cutremure, care le-au pricinuit stricăciuni mai mari sau mai mici, dar au fost reînnoite mai frumos și mai impunător, căci stăpânitorii de pe atunci ai puterii și bunurilor pământești, n'ar fi putut suferi ca un lăcaș al Domnului să se ruineze sub ochii lor de creștini adevărați.

Dar timpul, care roade și distruge marmora și ferul, a început să și vâre colții—prea grăbit de împrejurări prielnice—în dragostea către cele sfinte și chiar de neam a înaintașilor noștri mai recentți. Și pe măsură ce această dragoste scădea, în același timp cu neputințe materiale—și una și altele ivite în trista epocă de desagregare sufletească și națională a lipitorilor din Fanar, nepăsarea își asumă tot mai mult rolul de distrugătoare cu încetul dar sigur. Mai licăriră mănăstirile încă odată și puternic, sub mării Mitropoliți Veniamin Costache în Moldova și Grigore în Muntenia. După moartea acestora, ba încă chiar fiind ei în viață, stăpânirea, înpinsă și de nevoile vistieriei cât și de răceala dragostei către sf. mănăstiri—care, e drept, că fuseseră aduse de călugării greci într'o stare nedemnă de menirea lor, începu să se amestece tot mai mult în averile mănăstirilor, până când în 1864 se făcu secularizarea. A fost incontestabil un act de necesitate socială și națională. I

s'a dat însă o formă de răzbunare împotriva elementelor străine, neținându-se seama că vor fi lovite și elementele naționale, ba chiar încă și instituția.

Toate aceste pricini, despre care voi avea ocazia să vorbesc mai pe larg, au provocat ruina a multor schituri și chiar mănăstiri mari, cari n'au avut nici sprijin din afară și nici puteri proprii de a se menține. Totuși, în ciuda loviturilor primite și dela străini și din nefericire, cum am spus, și dela ai noștri stăpânitori, cu știință sau neștiință,—tot mai sunt destule mănăstiri cu care ne putem mândri, măcar ca monumente naționale. Le găsim prin munți lângă stânci uriașe și în tovărășia izvoarelor de cristal și a brazilor seculari—unii dintre ei martori oculari ai întemelierii lor. Le găsim și la șes, mai totdeauna în vecinătatea unui lac cu pește și raci, în ale cărui unde se scaldă albiu nuferi, în tovărășia razelor soarelui și a cârdurilor de rațe sălbatice, pe care locuitorii acestor ținuturi, n'au voie să le sperie cu vre-un foc de pușcă. Le găsești și în mijlocul pădurilor de fag sau de stejar, unde miile de păsărele fac oor cu călugării, în a lăuda și proslăvi pe acelaș ziditor comun.

Negreșit, că viața din ele, nu e nici pe departe de ceiace ar trebui să fie. Însă nici așa vrednică de plâns nu este starea în care se găsesc, încât să ne descurajeze a mai îndrepta. Comparând această stare de acum, cu cea din vremurile de strălucire, desigur că vei rămâne cumplit desamăgit; ținând însă socoteala de crizele de tot felul prin care au trecut aceste sfinte mănăstiri, te vei mira cum de se mai găsesc și în această stare.

Oricum, aceste sfinte locașuri, măcar numai pentru intresul ce-l represintă trecutul lor, se cade să fie cunoscute cât mai amănunțit de tot românul, și în primul rând de slujitorii bisericești. Ele sunt cele mai bune mărturii ale religiozității înaintașilor noștri, și trebuesc cercerate și cunoscute de către preoți. Din nenorocire însă, am avut adesea prilejul să constat că tocmai preoții sunt cei cari cunosc mai puțin mănăstirile. Îmi spunea mai deunăzi un preot tânăr, din elita clerului bucureștean, că nu a văzut nici o mănăstire—deși sunt câteva

1) Aflăm din lucrarea Arlum. Visarion Puiu „Mănăstirile din Basarabia” p. 17, că pe vremea Mitropolitului Gavril Bănulescu, erau numai în Moldova și Basarabia un număr de 208 mănăstiri și schituri!.

În imediata apropiere a Capitalei, și că rămâne foarte stingherit când se întâmplă ca enoriașii să-i descrie vre-o mănăstire. Am cunoscut un preot care deși are parohia numai la 10 Km. de Căldărușani, nu a văzut niciodată mănăstirea, deși e în vârstă de 60 de ani! Ar trebui ca direcțiile seminariilor să organizeze excursii cu elevii pe la mănăstiri, și mai ales studenții teologi să facă acest lucru, căci ei știu mai bine să se folosească de astfel de excursii. Am văzut studenți dela silvicultură cercetând păduri, am văzut elevi și studenți dela școlile de agricultură vizitând câmpii și ferme, n'am văzut însă niciodată seminariști sau studenți teologi vizitând Căldărușanii, timp de 7 ani cât am stat acolo.

„Apostolul“ ca organ oficial al clerului din Eparhia Sf. Mitropolitului a Ungro-Vlahiei, având în vedere cele de mai sus, și dorind —din îndemn înalt— să facă cunoscute ci-

titorilor săi sfințele mănăstiri și schituri de sub înalta și directă păstorie a Înalt Prea Sfințitului Mitropolit Primat, mi-a cerut să fac o descriere a acestora. Lucru nu tocmai ușor, de care mă voiu achita, numai lăsând istoricului născut și făcut, sarcina de a sistematiza materialul adunat de mine, complectându-l cu altul pe care răbdarea și iscusința lui îl va mai dovedi. Un istoric rigid cu nume și cu cifre, un istoric în adeveratul înțeles al acestui cuvânt, nu-l poate face decât omul cu o pregătire specială. Ceeace voiu face eu, va fi: o descriere geografică-literară a pozițiilor mănăstirilor, o înșirare de constatări și observații personale, și atâta istorie cât îmi vor îngădui cunoștințele și mijloacele ce-mi stau la îndemână pentru cercetări.

(va urma)

Iorom. Damian Stanoiu.
Mănăstirea Căldărușani

PENTRU VĂDUVELE DE RĂSBOIU

În toate satele se găsesc femei, ai căror bărbați au plecat la războiu fără să se mai întoarcă și fără a se ști pozitiv că au murit. Astfel unele stau încurcate cu averea, cu viața de ani de zile. Parlamentul a votat o lege pentru regularea chestiunilor pendente de asemenea dispoziții a foștilor ostași. Publicăm acea lege în întregime, pentru că preoții zilnic sunt întrebați de părți interesate. Deci s'o citească și recitească, ca să poată da îndrumări precise păstorilor lor.

L e g e

privitoare la

Constatarea morții presupuse a celor dispăruți în timpul războiului, precum și la regularea situației juridice a patrimonilor și a urmașilor lor.

Art. 1. Cei dispăruți în intervalul dela 13/26 Iulie 1914 și până la 1 Aprilie 1921, data trecerii armatei pe picior de pace, vor putea fi presupuși încetați din viață, dacă disparițiunea va fi durată cel puțin un an dela această din urmă dată.

Aceste dispozițiuni se aplică și persoanelor cari n'au aparținut armatei.

Art. 2. Cererea pentru constatarea morții presupuse a unei persoane dispărute, va putea fi făcută de orice parte interesată sau din oficiu de ministerul public. *Cererea se va adresa judecătorului de ocol în circumscripția căruia dispărutul și-a avut ultimul domiciliu și va cuprinde:* numele, pronumele, meseria acestuia, cum și arătarea dovezilor pentru stabilirea temeiniciei cererii. Cererea și întreaga procedură pentru constatarea morții presupuse, sunt scutite de orice taxe de timbru.

Art. 3. Judecătorul, primind cererea, va dispune afișarea ei în extract la ușa judecătoriei, a primăriei și la ultimul domiciliu, constatându-se toate acestea prin procese-verbale de agenții respectivi. Dacă pe lângă probe scrise partea invoacă și martori, judecătorul va dispune chemarea și ascultarea lor, după regulile dreptului comun.

Deosebit de acestea, judecătorul, din oficiu, va cere relațiuni despre persoana dispărută dela autoritățile publice, cari, după

cazuri, ar putea procura informațiuni necesare în cauză. După o lună dela afișarea cererii la locurile indicate, judecătorul va judecă în camera de consiliu și va pronunță în ședință publică cartea de judecată, fără drept de opoziție și cu drept de apel la tribunal în termen de 10 zile dela pronunțare. Tribunalul va judecă cu aceeaș procedură și hotărârea șa va fi supusă numai recursului în casație, în termen de 10 zile dela pronunțare. Decizia Curții va fi fără drept de opoziție.

Art. 4. Prin hotărârea care declară moartea presupusă se va stabili data morții, care în lipsă de dovezi, va fi data hotărârii primei instanțe.

Dacă cel dispărut lipsește din momentul în care a avut loc o luptă, o explozie, un naufragiu sau un alt fapt de război, momentul aceluși fapt se va considera ca dată a decesului, afară dacă s'a stabilit prin cercetări că dispărutul a supraviețuit aceluși fapt.

Art. 5. Hotărârea definitivă pentru constatarea morții presupuse ține loc de act de moarte și va fi înscrisă după cererea părții intercesate sau din oficiu în registrul de morți. În acest scop grefierul judecătoriei, dacă cartea de judecată a rămas definitivă, ori grefierul tribunalului, este dator a trimite extract depe hotărâre ofițerului stării civile al ultimului domiciliu al mortului în termen de 10 zile dela data când hotărârea a rămas definitivă.

Grefierii cari nu se vor fi conformat acestei îndatoriri, ori ofițerii stării civile cari nu vor fi făcut de îndată înscrierea, vor fi pedepsiți de instanța care a dispus înscrierea din oficiu, ori după cererea procurorului, la o amendă civilă dela 500—2.000 lei, printr'o hotărâre nesupusă la nicio cale de atacare, afară de aceea a opoziției în termen de 5 zile dela comunicare.

Art. 6. Pe baza hotărârii care declară decesul presupus al dispărutului se deschide succesiunea la data când hotărârea a rămas definitivă.

Moștenitorii nu vor face acte de dispozițiune decât după un an dela deschiderea succesiunii.

Se exceptează averea mobilă supusă stricăciunii, care poate fi înstrăinată îndată

după punerea în posesiune. De asemenea va putea fi înstrăinată chiar și averea imobilă, dacă autoritatea judecătorească unde s'a deschis succesiunea ar găsi aceasta de un vădit folos pentru succesiune.

Vânzarea se va face prin licitație publică și prețul se va consemna la Casa de depuneri, moștenitorii prezumptivi neavând dreptul decât la venit.

Art. 7. Dacă dispărutul se întoarce sau dacă se dovedește existența lui, efectele hotărârii prin care s'a declarat moartea presupusă vor înceta și hotărârea definitivă va fi revizuită, după cererea celor interesați sau a procurorului, cu aceeaș procedură și aceleași căi de atacare cu cari a fost dată.

Pe temeiul acestei hotărâri de revizuire definitivă dispărutul își va primi averea în starea în care s'ar găsi, precum și prețul consemnat al lucrurilor înstrăinate din ea, sau cele cumpărate cu prețul averii vândute, fără a putea urmări acea avere, dacă va fi trecută la o a treia persoană.

Venitele averii rămân definitiv câștigate de către cei trimesi în posesia moștenirii.

Art. 8. Soțul dispărutului, al cărui deces presupus a fost declarat, se poate recăsători imediat după ce hotărârea a rămas definitivă.

Căsătoria din urmă va putea fi anulată din cauză că soțul presupus mort mai trăiește, numai după cererea primului soț sau după cererea soțului care n'a avut cunoștință de existența acestuia.

Acțiunea în nulitate se va intenta în termen de 6 luni dela constatarea oficială a existenței soțului presupus mort.

Căsătoria anulată va produce față de soțul de bună credință și de copii efectele căsătoriei putative.

Art. 9. Dacă sentința, prin care unul din soți a fost declarat presupus mort, a fost atacată prin o cerere de revizuire, celălalt soț nu poate contracta o nouă căsătorie înainte de terminarea definitivă a litigiului, afară numai dacă cererea de revizuire a fost făcută după împlinirea a 3 ani dela înscrierea sentinței la oficiul stării civile.

Art. 10. Până la darea unei hotărâri definitive de declararea morții presupuse a unui dispărut, judecătorul competente, după cererea părții interesate ori a ministerului

public, sau chiar din oficiu, va putea numi un curator care să facă toate actele conservatoare, cum și pe acele de administrație, anume determinate, privitoare la averea dispărutului. Curatorul va fi numit de preferință dintre moștenitorii prezumtivi ai dispărutului, cari ar înfățișa mai multă încredere pentru o bună administrație.

Judecătorul numind pe curator va dispune totdeodată ca veniturile să se împartă între moștenitorii prezumtivi ai dispărutului până la jumătate din valoarea lor și chiar în întregime, dacă necesități imperioase familiare impun această dispozițiune.

Art. 11. Hotărârea, prin care s'a respins cererea de declararea morții, rămâne fără efect dacă s'ar dovedi cu acte de stare civilă decesul.

Art. 12. Dispozițiunile din art. 7 se vor aplica și hotărârilor pronunțate de instanțele judecătorești după dreptul comun înainte de promulgarea acestei legi când dispărutul s'a reîntors.

Art. 13. Cererile pentru declararea decesului presupus pe temeiul legii de față vor putea fi introduse timp de 5 ani, socotiți dela punerea în aplicare a legii de față.

CUVÂNTAREA I. P. S. S. Mitropolit Primat Miron la aniversarea zilei de 24 Ianuarie 1924

*Prea Sfințiilor,
Domnilor Miniștri,
Doamnelor și Domnilor,
Iubită tinerime,*

S'au împlinit 5 ani dela întregirea neamului, dela unirea noastră națională.

În viața poporului — ca și 'n natură — multe lucruri se desvoltă din un anumit sămbure. Sămburele unității noastre naționale a fost unirea principatelor dunărene, a cărei aniversare e astăzi.

Precum Sf. Ioan a fost înainte mergătorul adevăratului Mântuitor Hristos — așa Cuza-Vodă, al principatelor unite, a fost înainte mergătorul lui Vodă Ferdinand al tutulor Românilor, care, urmat de întregul său popor și de vitejia glorioasei armate, acum 5 ani a înfăptuit alipirea celor din provinciile desrobite la patria-mumă. Dar vitegitatea timpului și apăsarea dușmană a ținut multe veacuri în întuneric, în neagră sărăcie și într'o grea situație pe mulți din fiii, poporului din acele părți, — încât — în lipsa unei conștiințe naționale deplin dezvoltate, poate mulți n'au simțit atunci, în toată marea sa, strălucitul eveniment al unirii tutulor Românilor.

De aceea trebuie să aducem mulțumite supremului factor al culturii române, ministerului instrucțiunii publice și tuturor școalelor

sale, că dă cuvenita atenție acestor serbări de istorice aniversări, căci cultura română și tineretul ca apostol ai ei este chemat a lumina mintea, a încălzi inimile și a oțeli conștiința națională a tuturor, ca în timp cât mai scurt sufletul tuturor filor țării din cele mai depărtate colțuri, văi și cătune, — într'o plăcere de frățească armonie — să se contopească cu sufletul genuin al neamului, păstrat și cultivat în vechiul regat. Și astfel să putem exclama din versurile celui ce-a cântat Unirea Principatelor, nu numai cuvintele :

«Eu ți-s frate,

«Tu-mi ești frate,

ci și cuvântul final :

«În noi toți un suflet bate».

Acum și pururea. Amin.

DELA IERUSALIM

Cu plăcere publicăm adresa de felicitare a Sanctității Sale Patriarhului Damian din Sfânta Cetate a Ierusalimului, către I. P. S. Mitropolit Miron și toți Prea Sfinții membri ai Sf. Sinod român. Este o adevărată plăcere să o citești și să vezi ce frumos și cu ce meșteșug știe veneratul bătrân ierarh să întrețese în fraze pline de farmec cele

mai delicate expresii, în care privință îl ajută mult limba greacă, bogată în astfel de expresii. Îi dorim și noi bătrâneți line și mulți ani cu sănătate.

Prea Sfințite și Prea Cinstite Mitropolit al Ungro-Vlahiei și Președinte al Sfântului și Veneratului Sinod, al Prea Sfintei Biserici din România, în Hristos Dumnezeu prea iubite frate și conliturghisitor al Smeriniei Noastre, Domnule Miron, pe Prea Sfinția Voastră, prea prețuit Nouă, cu sărutare sfântă îmbrățișându-Vă, prea dulce Vă salutăm.

Astăzi în Vifleem, unde ne-am dus cu venerata frățime depe lângă Noi, și cu obștea creștinească, care a alergat aci, laudând pe Dumnezeu-Cuvântul, Cel născut mai înainte de veci din Tatăl și întrupat din Fecioara Maria, în timpul litaniei și dumnezeieștei jertfe tainice, în însăși peștera primitoare de Dumnezeu,—cu mult dor am pomenit și prea-cinstitul nume al Prea-Sfintei-Voastre, prea-prețuit Nouă, cerându-Vă dela Domnul tot binele.

Reîntorși acum în Sfânta cetate Ierusalim, cu bucurie venim a saluta pe Prea-Sfinția-Voastră, prea prețuit Nouă și a Vă vesti bucuria mare «că Dumnezeu s'a arătat în trup» lucrând minunat regenerarea neamului nostru. Urăm Prea Sfinției Voastre, ca să petreacă noul an, care răsare din oceanul veacurilor, în pace și propășire și încă într'un șir de mulți ani, să se învrednicească dela Hristos cel-întrupat, să prăznuiască cu bucurie duhovnicească și veselie, aceste zile prea sfinte, îndreptând cu bine și conducând la pășunea mântuirii; turma cuvântătoare încredințată Prea Sfinției Voastre și contribuind cu îmbelșugare la slava numelui lui Dumnezeu.

Pe lângă acestea cerând Prea Sfinției Voastre, ca să comunice felicitările Noastre și frățești urări de bine iubiților și prea prețuiților frați în Hristos și conliturghisitori, care alcătuiesc Sfântul și Veneratul Sinod, depe lângă Prea Sfinția Voastră, rugăm Înălțimea Voastră, prea prețuită nouă, să-și aducă amintite și de Noi în pontificațiunile și sfintele sale rugăciuni către Domnul :

În Sfânta Cetate Ierusalim, 1923, Decembrie 25.

Al P. Sfinției Voastre, prea prețuit Nouă, iubit frate în Hristos și în totul binevoitor.

DAMIAN AL IERUSALIMULUI

De asemenea s'a primit din partea Mitropolitului Atenei următoarea scrisoare.

Înalt Prea Sfințite Arhiepiscop și Mitropolit al Ungro-Vlahiei, Exarh, Primat și Președinte al Sfântului Sinod al Sfintei Biserici Ortodoxe autocefale a României: Domnule Miron, către Înalt Prea Sfinția Voastră cu foarte multă plăcere ne adresăm îmbrățișând-o frățeste în Domnul.

Ajungând la prea-cinstitele zile ale preasfințitelor amintiri ale Cucerniciei noastre, despre de-lume-mântuitoarea întrupare a Domnului Nostru Iisus Hristos, cu bucurie ne adresăm Înalt-Prea-Sfinției Voastre și Prea-Sfințiilor Arhieriei din prejurul Vostru și rugăm pe cel care a binevoit a se naște din pururea Fecioara Maria în peștera Vifleemului, ca să vă învrednicească să sărbătoriți cu bucurie Șfintele sărbători și să vă umple de bucurie cerească, pentru dumnezeiasca-i economie și nemărginita îngăduință spre mântuirea oamenilor.

Domnul Dumnezeu să dăruească pe Înalt-Prea-Sfinția Voastră Prea-Sfintei-Biserici a Ungro-Vlahiei și întregii Biserici Ortodoxe, spre gloria ei în neclintita sănătate, spre a îndeplini înalta lucrare de păstorire încredințată ei.

Frate iubit întru Hristos al Înalt Prea Sfinției Voastre
Arhiepiscopul Atenei și a toată Grecia.

HRISOSTOMUS

Atena 213 Ianuarie 1924.

MUZEU BISERICESC

Încă de mult am făcut începutul unui muzeu bisericesc, adunând mai ales cărți vechi și încredințând conducerea Prea c., preot. C. Bobulescu. Dar afară de ce a adunat însuși din afară până acum prea puțin a intrat. Acum însuși D-l Ministru de culte Alex. Lepădatu stărui, ca la fiecare episcopie să se adune cărțile vechi etc. Astfel

prin circulara de mai jos dăm un nou îndemn, așteptând că atât Prea c., protopopi cât și preoți, să caute prin parohii și tot ce găsec potrivit pentru muzeu se aducă aici.

Circulara No. 311 din 30 Ian. 1924.

Prea cucernice Părinte,

În ord. Nostru circular Nr. 1538/923, care s'a publicat și în revista oficială a Ministerului de Culte «Cuvântul», am cerut ca P. C. Protopopi, cu ocazia vizitelor pela biserici, să dea instrucțiuni tuturor preoților să nu instrăineze nimic din obiectele bisericesti vechi ca: icoane, vestminte, vase, cărți și orice alte odoare. Acum cu plăcere vă trimetem știrea, că însuși D-l Ministru al Cultelor a făcut din nou propunerea Sf. Sinod în acelaș sens, văzându-se acesta clar din alăturata adr. a Sf. Sinod.

În legătură cu acest concluz sinodal vă îndatorăm din nou a examina cu luarea aminte toate bisericile și inventariile lor, cu ocaziunea inspecțiunilor lunare, iar obiectele și lucrurile vechi arătate și neîntrebuințate cari se potrivesc în muzeu, să-le aduceți la Sf. Mitropolie pentru muzeul, ce s'a înființat aci.

Despre lucrurile ce veți lua, veți da însemnare scoțându-le și din inventar, ca să se țină regulă în toate. Altă consemnare se va aduce aci cu obiectele adunate.

Mitropolit Primat MIRON

Director D. Boroianu

Copie depe adresa Sf. Sinod al Sf. Biserici Autocefale Ortodoxe Române Nr. 405/923.

Inalt prea Sfinte,

Prin prezenta avem onoare a vă comunica, că Sf. Sinod la propunerea însăși a D-lui Ministru de Culte Nr. 61199 din 1923, în ședința Sa dela 15 XI/923, a luat hotărârea de a se înființa la reședința fiecărei Episcopii câte un muzeu bisericesc, unde să se strângă și să se păstreze toate acele cărți vechi, odoare și tot felul de obiecte sfinte, scoase din uz, care prezintă o mare importanță din punctul de vedere al cul-

turii și artei noastre și care din neștiință, sau alte pricini se prăpădesc de vreme și de mâini ignorante, sau ajung în mâini streine.

Pentru a scăpa aceste comori de pieire și înstreinare și pentru a pune la îndemână cercetătorilor viitori un material de studiu de o mare valoare, Vă rugăm să binevoiți a dispune ca toate acele cărți, manuscrise, însemnări, odoare, resturi și tot felul de obiecte bisericesti vechi, să fie strânse de pe la biserici, inventariate și păstrate în bune condițiuni la Episcopie, rugându-vă să binevoiți a ne comunica rezultatul măsurilor ce ați luat.

Primiți, vă rugăm, Inalt Prea Sfințite, ale Noastre întru Hristos, frățesti îmbrățișeri.

Președinte, Mitropolit Primat

MIRON

Director Pr. T. Simedseu

Circulara No. 312 din 20 Ian. 1924.

Prea cucernice Părinte,

Comunicăm P. C. V. în copia ce alăturăm aci, adresa Ministerului de Culte Nr. 509/924, ca răspuns la intervenirile noastre, spre a o pune la cunoștința cucernicilor preoți din acea protopopie, cum și de a veghea, în cecece vă privește, asupra modului cum se vor aduce la îndeplinire măsurile luate de Ministerul finanțelor, raportându-Ne abaterile ce se vor observa, ca apoi, la rândul Nostru, să putem înștiința, autoritatea competentă, spre a lua convenitele dispozițiuni.

Cucernicii preoți vor da, dacă li se va cere, concurs administrațiilor financiare, fără, bine înțeles, a eși din competența serviciului lor.

Mitropolit primat MIRON

Director D. Boroianu

Copie depe adresa Onor. Minister de Culte și Arte Nr. 509 din 21 Ianuarie 1924.

Inalt Prea Sfințite,

Avem onoare a vă aduce la cunoștință că Ministerul de Finanțe, prin adresa Nr.

1608/924 ne înconștiințează că față de indicațiunile date de Înălții Prelați, cu privire la vânzarea băuturilor spirtoase în timpul sărbătorilor legale, a dat instrucțiuni administrațiilor financiare să ia urgente măsuri ca debitanții să se conformeze în totul legilor în ce privește vânzarea băuturilor în zilele de sărbători.

Asemenea a comunicat și Ministerului de Interne aceste dispozițiuni, căruia i-a cerut a da ordine Prefecturilor de județe spre a da tot concursul lor administrațiilor financiare, pentru executarea acestor măsuri.

Primiți, Vă rugăm, Înalt Prea Sfințite, asigurarea deosebitei Noastre considerațiuni.

p. Ministru, BRADIȘTEANU

p. Director General, G. Ilioniu

Circulara No. 313 din 30 Ian. 1924.

Prea cucernice Părinte,

Deoarece s'a observat că în fabrici, ateliere, întreprinderi industriale, uzine etc. lucrătorii aplecați în tot timpul zilei la o muncă grea și obositoare, care istovindu-le trupul, le obosește și sufletul, predispunându-i la gândiri necreștinești și de descurajare, găsim de cuviință a vă da îndemnul și porunca să căutați a însărcina pe preoții în a căror parohie cad asemenea instituții, să vină în contact cât mai des sufletească cu ele, a ține cuvântări potrivite și a îngriji de trebuințele lor religioase, și pe cât se poate de cele trupești materiale, ca astfel să nu lase loc curentelor străine să se oplăsească acolo.

Unde nevoia se simte mai mult, veți delega preoți cu pricepere și pregătire mai bună oratorică, ca astfel să n'avem remușcarea că n'am căutat la timp sufletele împovorate de patimi grele. Aceleași dispozițiuni veți lua și cu privire la spitale, dând ordin preotului respectiv să-și facă datoria, iar unde aceste spitale cad sub îngrijirea unei eforii sau altei autorități, să îngrijească să-și aibă preotul lor, dacă nu-l au până acum.

De punerea în aplicare a acestor dispozițiuni, cari—de alt fel—s'au luat și prin alte ordine anterioare, veți face chiar un

plan amănunțit de activitate, arătându-Ne ce s'a făcut până acum, care este activitatea preoților, desfășurată în diferitele centre, căci altfel ne-am mărghini la o simplă activitate de birocrație.

Mitropolitul primat, MIRON

Director, D. Boroianu

Circulara No. 417 din 7 Feb. 1924. Cu privire la *Cântăreții bisericesti.*

Prea cucernice Părinte,

În urma intervențiilor Noastre, Ministerul de războiu răspunde la adresa Nr. 22551 din 1924 că a aprobat:

1) Elevii școalelor de cântăreți bisericesti din vechiul regat și teritoriile alipite să beneficieze de amânare pentru continuare de studii.

2) Absolvenții școalelor de cântăreți bisericesti din vechiul regat și teritoriile alipite, să fie recrutați și însumați în condițiunile art. 53 din legea recrutării.

3) Elevii și absolvenții școalelor de mai sus, să fie repartizați numai companiilor sanitare, unde vor urma școala de subofițeri sanitari.

În acest sens s'a dat ordin celor în drept pentru întocmai executare.

Comunicând cele de mai sus, veți avea grijă de a fi cunoscute măsurile luate de către elevi și absolvenții școalelor de cântăreți.

p. Mitropolitul primat (ss) PLATON.

Director, D. Boroianu

Circulara No. 475 din 7/II/ 914 Către P. C. Protopopi și pentru preoții din Eparhie.

Prea cucernice Părinte,

În urma unor informații, venite pe cale particulară. aflăm că unii preoți nu se conformează ordinelor noastre anterioare de a nu mai săvârși nunți în zilele oprite prin canoane și rânduelile noastre bisericesti.

Prin aceasta vă reamintim și vă obligăm din nou a pune în vedere tuturor preoților din protopopia P. C. V. ca, în predici și în toate ocaziunile, să vorbească poporului

arătând zilele în care este îngăduit de Biserică a se face această Sf. taină a nunții.

Astfel pregătiți fiind din vreme să știe că cererile lor de dispensă nu vor fi satisfăcute, prin călcarea canoanelor și datinelor noastre strămoșești și creștinești.

p. Mitropolit Primat, PLATON

p. Director, Pr. Eugen I. Bărbulescu

Circulara No. 245 din 26 I/924. Către mănăstirile de călugări.

Prea cuvioase Părinte,

S'a observat că mulți dintre părinții cei hirotonisiți, pleacă de prin mănăstirile unde șiau tuns părul șiau luat preoția, și aceasta din cauză ca să ducă o viață laică și ne observată de nimenea, de pe urma cărora am avut multe neplăceri.

Ca să se pună odată capăt acestor învenționi și rele apucături, vă invit ca la recomandarea candidaților pentru diaconie sau preoție, să li se ia o declarație în scris, prin care să se oblige ca după hirotonie să nu mai plece din mănăstire până la sfârșitul vieții lor, servind cu frică și devotament mănăstirei în care se găsesc. Cei care vor năzui aiurea și vor interveni prin persoane indirecte a fi permutați prin alte Eparhii, să fie aspru pedepsiți și la recidivă excomunicați din cinul și tagma monahală, pentru încălcarea de legi și regulamente de disciplină monahală.

Asemenea declarații li se vor lua și la cei aflați în prezent în atare trepte.

Când Chiriaria va avea nevoie de unele elemente pentru întrebuințarea lor la anumite servicii, în eparhie, va chema temporal pe cei care voește, și fără această învoire nimeni să nu și mai părăsească mănăstirea.

p. Mitropolit Primat, PLATON

p. Director, Pr. Eugen I. Bărbulescu

Circulara No. 492 din 9 II/924. Către mănăstirile de Monahii.

Prea cuvioasa Maică,

Ministerul Cultelor cu adresa Nr. 6597/924 și în urma intervenirilor Noastre, Ne co-

munică: că a aprobat să se plătească duhovnicilor dela Mănăstirile de maici, pentru deplasările făcute în interesul serviciului, o diurnă de lei 50 pentru fiecare deplasare și punându-li-se obligațiunea de a face zece deplasări anual.

p. Mitropolit Primat, PLATON

p. Director, Pr. Eugen Bărbulescu

Circulara No. către P. C. Protopopi și Preoți din eparhie.

Prea Cucernice Părinte,

La 22 August 1921, cu ordinul Nr. 3156 v'am comunicat copie de pe deciziunea Sf. Sinod, luată la 5 Iulie 1921, în privința costumului preoțesc. Tot atunci s'a pus în vedere că sunteți obligați a aduce la cunoștință preoților măsurile luate de către Sf. Sinod, spre a le urma.

Spre surprinderea Noastră, cu tot timpul destul de suficient, ca fiecare cleric să se pună în ordine și din punct de vedere al costumului, observăm destule abateri și o variație de costume, încât nu se cunosc dacă sunt clerici ai aceleiași biserici, iar unii nu se mai cunosc dacă mai sunt preoți. Dela P. C. V. însă n'am primit nici o înștiințare de felul cum știu clericii să îndeplinească măsurile luate de către Sf. Sinod și nici de acțiunea P. C. V. în această direcție.

Starea aceasta trebuie să înceteze. Armata Mântuitorului Hristos, ca și aceea a Cezarului, trebuie a pune preț pe măsurile ce se dau și s'arate ascultate de ele, ca elemente de ordine prin care se menține și se desvoltă tăria bisericii și a neamului.

Repetăm ordinul dat și așteptăm cu încredere, ca preoțimea noastră cum este vrednică din alte puncte de vedere, va ști să și arate dragoste de sine punându-se în ordine și din punct de vedere al costumului.

Dela modul cum veți ști a înrâuri asupra aceloră, la care este îndreptat ordinul acesta prin îndrumări și sfaturi, va depinde îndeplinirea cu exactitate a măsurilor luate de Sf. Sinod.

Așteptăm raportul P. C. V. din timp' în timp, spre a cunoaște ce măsuri trebuiesc luate.

Mitropolit Primat, MIRON

Director, D. BOROIANU

DIFERITE ȘTIRI ȘI CHESTIUNI

Reparații și clădiri de biserici. — Paralel cu campania începută prin Minst. Instrucțiunii de a se ridica școale pentru luminarea poporului, cu mai multă sârguință încă s'a pornit lumea de credincioși a repara sau zidi din nou lăcașuri de închinare lui Dumnezeu.

Sub această rubrică vom da pe măsură ce ne vor sosi rapoartele protoiereilor cu lista bisericilor în reparație și sacrificiile ce se fac de credincioși pentru aceasta.

In jud. Ilfov protopia Budești, pentru bis. parohiei Bragadiru, Streini-Dobreni în reparație, s'au strâns priu colecție 90.000 lei p. bis. parohiei, Câmpurelu idem. 30.000 lei; p. filiala Copăceni-Mănăstirea 20.000 lei; p. biserica din Jilava Merlari 70.000 lei; p. filiala Preasna nouă 28.000 lei; p. bis. din Oltenița-Urbană s'au cheltuit până acum 300.000 lei, idem pentru bis. parohială din Radovanu 500.000 lei; p. bisericile din Valea Dragului 80.000 lei. Mai este deasemenea în reparație bis. din Coconi. Indemnăm pe preoți să pună toată sârguința, căci poporul nostru drept credincios dă cu toată inima pentru casa Domnului.

Un mijloc practic întrebuițat în parohia Dragodana-Dâmbovița pentru biserică: când se isprăviseră banii pentru înălțarea bisericii, într'o singură zi s'au strâns 16 mii lei, prețul a câte o găină dăruită de fiecare sătean.

Pe timpul sărbătorilor Crăciunului, ieromonahul Grigore Urițescu elev în cl. VIII, a sem. Nifon, având delegație a sluji la parohia Perii Râioși-Teleorman, în două zile numai, ajutat de oamenii de inimă din sat, a adunat suma de 210.000 lei pentru zidirea unei biserici, iar 10 preoți cari s'au perindat în 9 ani pe acolo n'au strâns nimic. Două feluri de a lucra, fiecare cu răsplata sa.

Deasemenea în acelaș bogat județ, sătenii din Băcălești, într'o vară au strâns 480.000 lei, făcând biserică. Pe aceeași cale sunt cei din comuna Plosca. Cinste tuturor, cari lucrează spre lauda Domnului.

O mare primejdie națională. — In orașele din țara întreagă avem: *Români* 1,001,678 (36.9 %), *Evrei* 1,099,089 (38,3%) *Unguri* 330,397 (11.7 %) *Germani* 147,664 (5.2 %) *Slavi* 154,629 (5.4%) alte neamuri 138,089) (2.5%).

Așadar abia 36.9 % sunt Români la orașe, iar 63.1 % străini.

Această proporție ni-este atât de favorabilă numai înglobând orașele curat românești din Oltenia și cele din vechiul Regat, unde la orașe 50 % sunt Români. 4.6 % alte neamuri iar Evrei 45.4 %. Dar dacă vedem proporția în provinciile alipite, situația este disperată. *In Transilvania:* avem la orașe 21.7 % Români, 24.7 % Evrei 39.4 Unguri, 12,6 Germani și 1.6 % alte neamuri. *In Basarabia:* Români 21.8% Evrei 47.6 % Germani 1.6 % Slavi 16.7% alții 12.4 %. *In Bucovina* Români 10.8%, Evrei 40 %, Germani 19.5 %, Slavi 20%, alții 9.7 %. *In Vechiul Regat* Români 50% Evrei 45.4 % iar alte neamuri 4.6 %.

La sate avem Români circa 80 % și neromâni 20 %.

Deci toți conducătorii poporului și în deosebi preoții să-și deie silința a da cele mai bune îndrumări poporului de toate spre progres în cele religioase, culturale și sociale-economice, căci numai surescenența sănătoasă a satelor poate salva Românismul orașelor.

Instalare de Stariț. — In ziua de 16, 17 și 18 Ianuarie s'a făcut predarea averii Mănăstirii Căldărușani și instalarea noului stariț Arhim. Justin Săvulescu, numit pe 1 an. 1924, în locul păr. arhim. Antipa Diniescu, demisionat.

Instalarea s'a făcut de delegatul Sf. Mitropolii Pr. E. Bârbolescu și al Minist. de Culte d-l. Inspector g-ral Ștefan Eftimescu. Din administrația averii acestei Mănăstiri, în timpul conducerii ei dela 1920—1924, a rezultat un excedent de 388.840.15 lei, sumă destul de frumoasă care schimbată în efecte de stat iac 522.000 lei.

Încă o dovadă că dacă averile mănăstirilor sunt bine administrate dau rezultate multămitoare.

Mănăstirea Cerniea. — Unde pâr. Stareț Justin Șerbănescu conduce cu toată priceperea interesele ei s'au realizat în anul 1923:

a) la Eclesiarhie din slujbe	55.716 Lei
b) din vin și produse	244.227 „
c) din vinderea stufului de pe lac	73.743 „

Total 373,686 lei

O administrație cu cruțare dă roada frumoase. E și mare lipsă acolo, căci se cer milioane pentru rezidirea părților arse.

Colecta p. Mănăstire p. — Colecta pornită pentru reclădirea părților arse a dat până acum următorul rezultat. Au contribuit cu bani credincioșii, cari au cercetat mănăstirea sub impresia sinistră a ruinelor și cărbunilor:

1. La arhondărie	Lei 31.795.—
2. In condica cancelariei dela stareție	„ 115.097.—
3. Cu pantahuza.	„ 157,890.—
4. Inalt prea Sf. Mitropolit primat a trimis din suma colectată până acum	„ 100,000.—
5. Asigurarea la „Dacia“	„ 65.000.—
- Total Lei 469.782.—

Cercurile pastorale. — Anul acesta, din informațiunile primite până acum, înainte mergătorul mișcării pastorale a fost Teleormanul și anume: parohia *Atârnați*, unde sub conducerea președintelui cercului, Ec. preot Marin Iliescu.

Duminică în 3 Februarie, preoții și cântăreții cercului au ținut o succasă întrunire bisericească-culturală. In deosebi s'au ținut predică cu tâlmăcirea învățăturilor evanghelice, apoi s'a oficiat parastas solemn pentru eroii căzuții în războiul unirii naționale, scoțându-se la iveală dorințele patriotice și mângâind familiile celor ce s'au jertfit. Poporul a fost viu impresionat. Din atmosfera de însuflețire și împlinire a datoriilor pastorale, preoții și cântăreți au trimis Inalt Prea Sf. Mitropolit Primat Miron o telegramă de iubire și devotament.

Dorim, ca bunul început al pr. Iliescu să fie imitat și mișcarea pastorală să înceapă pretutindeni.

Toate protopopiile s'au împărțit în cercuri culturale, fiecare cerc compus din mai multe parohii, având un conducător preot.

In numerile viitoare vom căuta să dăm câteva din rezultatele acestor cercuri, cum și împărțirea și data ținerii lor, ca să se știe de toată lumea.

Cuția pentru săraci. — Discul milelor prinde rădăcini și în alte părți. P. S. episcop Iacob al Dunării de jos a introdus *cuția* sus zisă, care va fi purtată și Duminica și Sărbătorile priute creștini în biserică. Din banii adunați se vor da ajutoare la văduve, orfani, bolnavi etc. Discul milelor trebuie generalizat pretutindenea.

Institutul biblic. — In cursul acestei săptămâni s'a mai primit la Cancelaria Sf. Sinod pentru Institutul Biblic suma de Lei 5886 trimiși de P. C. Protoiereu Sacerdoțeanu din Vâlcea, colectă și contribuție personală a preoților din Protoieria II-a Drăgășani; și suma de Lei 1811,50% trimiși de P. C. Protoiereu Ioan Georgescu contribuția a 15 parohii din Protoieria plășii de sus din Capitală, pentru care li se aduce mulțumiri.

Mulțumiri. — Se aduc mulțumiri publice:

1). Preotului Gh. Popescu Pietrile dela Biserica Sf. Dumitru Vergu din Capitală, care a donat biserici sale suma de 10.000 lei, depuși la casa de depuneri sub recip. No. 2628/924.

2). D-nei Dr. Fiala, care a dăruit aceleiași biserici suma de 10.000 lei pentru introducerea lumini electrice în biserică.

3). D-nei Elisabeta Rădulescu, care a donat Mănăstirei Zamfira-Prahova suma de 1000 lei; suma a fost depusă la fondul inalienabil al Mănăstirei.

POȘTA REDACȚIEI

Protoereul de Muscel, C. Lung, ne-a achitat cel dintâiu plata Apostolului, așa că notița de la Apostolul No. 1 nu-l privește pe P. C. Sa. ci pe altul, care în momentul acela nu ne trimesese nici tabloul nici sumele de abonament ale preoților.

Dela Mănăstirea Ciorogârla (Samurcășești) s'au înscris a li se trimite «Apostolul» 16 călugărițe, dela Pasărea 15, iar dela Zamfira 8, nesilite de nimeni. Aceasta este un semn bun că dorul de a se cultiva, începe a încolți și în mănăstirile cele atât de ponegrite de unii.

Să se știe: Primim la redacție și unele articole bineșor scrise, cum este acela al pâr. Alex. Popescu Cernica, care tratează despre „cum ținem noi sărbătorile, un judicios articol al preotului Coman dela Cămineasca Vlașca și o urare în versuri pentru I. P. S. Mitropolit Primat Miron, a preotului Ștefan Popescu dela Crângu Fundulea Ilfov. Le răspundem tuturor că deocamdată foaia noastră, având mai mult un caracter informativ, *al rezultatelor activității pastorale a preoților și cercurilor culturale*, primim **notițe scurte** despre încercări reușite în parohii, sau propuneri practice pentru bunul mers al lor.

Din scrisoarea părintelui Ștefan Popescu, reținem următoarele :

Prea Cucernice Părinte Redactor,

Salut cu mare bucurie apariția «Curierului Arhiepiscopiei Ortodoxe Române din București», editat sub numele de *Apostolul*. Intr'adevăr un mare gol se simțea, Chi-

riarhia fiind izolată de clerul pastoral din parohii. Acest Curier fiind merit de a forma legătura care lipsea între Vlădică și opincă — vorba Românului —, este deci binevenit ! Trebuie dar să ne strângem cu toții rândurile și să 'i dăm tot concursul, sprijinindu-l cu toții, atât moralicește cât și materialicește, pentru ca acest Curier să poată ca să progreseze și să se răspândiască cât mai mult în Eparhie ! Idealul ar fi ca el să facă legătura între Șeful suprem al Bisericii Noastre Române Creștine Ortodoxe și între cel mai umil preot din cea mai depărtată parohie, dela periferia Țării.

Pr. Ștefan Popescu

Parohul Parohiei „Fundulea”
din Comuna Crângu-Fundulea,
Judetul Ilfov.

Alte propuneri ca de pildă mărirea abonamentului la 60 lei, punerea unei hârtii mai bune, venirea regulată la destinație etc., se vor experimenta cu timpul. Destul că «Apostolul» împlinește o nevoie de mult simțită.

Mișcare în personalul bisericesc în urma luni Ian. 1924.

Bucureși

Biserica «Sf. Elefterie», d-l Gruescu C-tin paracliser pe ziua de 1 Ian. 1924, în locul d-lui C-tin Roman dimisionat.

Biserica «Sf. Ștefan» (cuibu cu barză), d-l Drăgan N. Ștefan, cântăreț I, și d-l Tăbăranu Gheorghe, cântăreț II, pe ziua de 1 Ian, 1924, în locul d-lor Gh. Popescu și I. Constantinescu dimisionați.

Biserica «Precupeții Vechi», d-l Mircea V. Totolici cântăreț II-a, pe ziua de 1 Ian. 1924, în locul d-lui C. Constantinescu demisionat.

Biserica «Sf. Dumitru» (Carol), d-l Gh. Popescu, paracliser pe ziua de 1 Noembrie 1923, în locul d-lui I. Bețiu care a părăsit serviciul.

Biserica «Ieni», d-l Vasile Sbârciog, paracliser pe ziua de 1 Octombrie 1923, în locul d-lui Tănase N. Tudor care a părăsit serviciul.

Biserica «Sf. Ilie Grant», d-l Mihail I.

Dinică, paracliser pe ziua de 1 Ian. 1924 în locul femeii Maria B. Bobojan care a fost numită provizor.

Biserica «Silivestru» d-l Gh. I. Popescu, cântăreț I numit pe ziua de 1 Ian. 1924, în locul d-lui Th. Dinescu care a trecut în postul II-a de cântăreț în locul d-lui Vespasian Popescu decedat.

Biserica «Oțetari», d-l Nicolae Agapie, paracliser numit pe ziua de 1 Noem. 1923, în locul d-lui Spiridon Bratu care a părăsit serviciul.

Biserica «Bărbătescu Nou», Marin Copcea paracliser numit pe ziua de 1 Ian. 1924, în locul d-lui Ștefan Marin demisionat.

Biserica «Sf. Nicolae Jigniță», d-l Gh. Tudoran paracliser, numit pe ziua de 1 Ian. 1924, în locul d-lui Gh. Dumitrescu demisionat.

Biserica «Manu Cavafu», Barbu Vasile cântăreț I-a, numit pe ziua de 1 Ian. 1924, în locul d-lui C. Paulian demisionat.

Județul Ilfov

Parohia «Urziceanca», d-l Nicolae T. Toma cântăreț, numit pe ziua de 1 Ian. 1924, în locul d-lui Ioniță Popescu decedat.

Parohia «Mitreni», Cristache Popescu cântăreț practicant, în post II pe ziua de 1 Ian, 1924, în locul d-lui I. I. Popescu decedat.

Parohia «Dudești», Const. Tăbăltoc cântăreț transferat, pe ziua de 1 Ian. 1924, dela parohia Scordeni.

Parohia «Lămotești-Gălbinași», Stan I. Marin cântăreț, numit pe ziua de 1 Februarie 1924, în locul d-lui Al. C. Pascu, demisionat.

Parohia «Sintești», Dumitru St. Popescu cântăreț, numit pe ziua de 1 Februarie 1924, în locul d-lui Ilie Haralambie demisionat.

Judetul Vlașca

Parohia «Tămășești», Radu Gh. Persinaru cântăreț, numit pe ziua de 15 Decembrie 1923, în locul d-lui Gh. Persinaru decedat.

Parohia «Gorneni-Făcău», D. Calotescu și D. Mihalache cântăreți, numiți pe ziua de 1 Ian. 1924, parohie nou înființată la 1 Aprilie 1923.

Parohia «Gălăteni-Șoricetși», Marin I. Gheorghe cântăreț practicant, numit pe ziua de 15 Decembrie 1923, Parohia nou înființată la 1 Aprilie 1923,

Județul Teleorman

Parohia «Pielea», d-l Lucian Eremia cântăreț, numit pe ziua de 1 Februarie 1924, (în mod provizoriu) în locul d-lui M. Constantinescu înlăturat.

Parohia «Seaca», d-l Marin N. Chivu cântăreț numit pe ziua de 1 Ian. 1924, în locul d-lui Marin Pribsagu demisionat.

Biserica «Sf. Ioan» (Roșiori de Vede), Mândică Marinescu paracliser, numit pe ziua de 1 Ian. 1924, în locul d-lui Gr. Sfintescu pus în disponibilitate.

Parohia «Stoborâști», d-l D. Ionescu cântăreț, reintegrat pe ziua de 1 Feb. 1924.

Județul Mușcel

Mănăstirea «Ciocanu», Ieromon Pavel Popescu pazacliser, numit pe ziua de 1 Ian.

1924, în locul fratelui I. Diaconu, care a părăsit serviciul.

Parohia «Conțești», d-l N. Busuiocescu cântăreț, numit pe ziua de 1 Ian. 1924, în locul d-lui I. Popescu care fusese numit provizoriu.

Județul Dâmbovița

Parohia «Brănești», d-l Șerban I. Nicolescu cântăreț, numit pe ziua de 1 Ianuarie 1924, în locul d-lui Vasile D. I. Popa care a fost numit provizoriu.

Parohia «Cobia», Scarlat C. I. Popa cântăreț, numit pe ziua de 1 Ian. 1924, în locul d-lui Marin I. Petre decedat.

Parohia «Mărcești», d-l Florea N. Matei cântăreț, numit pe ziua de 1 Ian. 1924, în locul d-lui Andrei Ioniță pus în dsponibilitate.

Parohia «Manga», d-l Ioan Nițulescu cântăreț, numit pe ziua de 1 Ian. 1924, în locul d-lui I. Popescu decedat.

Parohia «Bogați», d-l Ion St. Udrescu cântăreț, numit pe ziua de 1 Oct. 1923, în locul d-lui I. Popescu Floru numit la parohia Mărcești.

Parohia «Mărcești», d-l Ion Popescu Floru cântăreț numit pe ziua de 1 Oct, 1923, în post vacant. (Parohie nouă înființată la 1 Aprilie 1923.

Județul Prahova

Parohia «Valea Plopului», d-l Gh. N. Popescu cântăreț, provizoriu pe ziua de 1 Ian. 1924, în locul lui N. Popescu decedat.

Parohia «Ceptura de sus I» d-l N. I. Manolache cântăreț, provizoriu pe ziua de 1 Ian. 1924, în locul d-lui Ilie N. Popescu transferat pe 1 Ian. 1924 la parohia Ceptura de jos II în postul vacant (parohie nou înființată în 1923.

Biserica «Sf. Filoftea» Ploești, d-l Nicolae Dumitrescu paracliser, pe ziua de 1 Ian. 1924, în locul d-lui Al. B. Predescu retras.

Biserica «Sf. Nicolae Nou» Ploești, d-l Nae Vasilescu paracliser, pe 1 Decembrie 1923, în locul d-lui Niță Popescu care a părăsit serviciul.

Cântărețul Aurelian Popescu dela parohia Valea Lungă jud. Prahova a dimisionat pe ziua de 1 Ian. 1924.

Cântărețul Simion Popescu dela parohia Scăeni jud. Prahova, a decedat în ziua de 20 Dec. 1923.

Cântărețul D. Popescu dela parohia Giulești-Sârbi jud. Ilfov a decedat pe ziua de 16 Dec. 1923.

Bătrânului Cântăreț Radu Vișinescu dela Biserica Sf. Spiridon-Vechi din București i s'a aprobat prelungirea concediului pe încă 3 luni (până la 1 Aprilie 1924), în care timp este suplinat de d-l P. Lazaroniu student teolog.

Preoți

Preotului Al. Popescu dela ospiciul Pantilimon jud. Ilfov, i s'a încuviințat a face serviciu la biserica filială Dobroești parohia Pantilimon, vacantă prin decesul preotului Marin Dumitrescu.

Preotul M. Selarescu dela parohia Negrești jud. Mușcel, a fost transferat cu începere dela 1 Ian. 1924 ca paroh la parohia Zgriptești-Mușcel.

Preotului Dimitrie Mito, refugiat din Asia Mică, i s'a dat binecuvântarea cerută a servi la biserica Elenă din Giurgiu jud. Vlașca, fiind vacantă prin demisia Arhim. Ioachim Caraaris pe 1 Noembrie 1923.

Decese

Preotul supranumerar *Marin Dumitrescu* din parohia Pantilimon jud. Ilfov, a decedat în ziua de 20 Decembrie 1923.

Cântărețul Gh. I. Stoica de la parohia Valea Stânei jud. Mușcel, a decedat în ziua de 18 Ian. 1924.

A treia zi de Crăciun a fost înmormântat în Comuna Livezeni-Mușcel, omul de bine *Mateescu*, care singur a cheltuit cu ridicarea bisericii din sat. În timpul ocupației dușmane s'a luat de către Nemți acoperișul bisericii care era de aramă. Adânc îndurerat de aceasta, pe unde n'a bătut la ușă ca să nu se atingă de ceea ce făcuse el din tot sufletul! Invelită în mod provizoriu cu tablă a lăsat o altă sumă, ca să se cumpere din nou aramă și pentru turla profanată. A avut o înmormântare cum merita,

luând parte toate autoritățile județului și toată lumea din împrejurimi.

În ziua de 10 Februarie a. c. a fost înmormântată soția unui distins preot din parohia Dărmănești-Mușcel, Maria Pr. I. C. Badea, în vârstă de 23 ani, decedată din cauza unei nașteri. S'a observat la această ceremonie dureroasă, că colegii preoți știu să fie și ei solidari, încurajând pe un frate al lor izbit de nenorocire, venind în corpore în număr de peste 14 preoți, dând ultimul salut celei dispărute și mângâind mult îndurerata familie. Trimitem și noi îndureratului frate îndemnuri calde, să nu se frângă în fața loviturilor soartei, ci să se ridice ca Mântuitorul sub povara crucii, închinându-și vieța studiului și misiunii preoțești.

Aniversare

Enoriașii, foștii elevi și epitropii bisericii Silvestru din București au sărbătorit pe Preotul Iconom Chiriac Bidoianu, parohul bisericii, care a împlinit în ziua de 2/15 Febr. 1924, 50 ani de preoție. La serbarea care a avut loc în biserică a onorat cu prezența sa însuș I. P. S. Mitropolit Primat, spunând și un cuvânt înălțător cu acea ocazie.

Au mai vorbit reprezentantul societății clerului român „Ajutorul“ al cărui președinte și fondator a fost, directorul școlii Silvestru căreia i-a fost 31 ani dascăl, reprezentantul Soc. Ortodoxe Române și reprezentantul Ministerului de Culte și alții.

Părintele Bidoianu este o figură aleasă în clerul, nu numai al Capitalei, ci din întreaga țară. La vârsta de 71 ani, totuș, are destul avânt tineresc ca să stea și acum în fruntea preoților și a instituțiilor culturale ce prezidează.

Cât a fost paroh a mărit în mod simțitor biserica Silvestru, zidită chiar sub P. C. Sa. De asemenea, localul societății clerului, tot sub președinția Sf. Sale s'a făcut. Școala

Silvestru, pe care încă o cercetează fiind în comitetul școlar comunal, de asemenea, când era dascăl s'a făcut. Se cuvine toată lauda unor asemenea bărbați cari pe lângă serviciul lor de preoți au mai găsit destul timp și pentru operele de cultură și bineaceri.

Sâmbătă 3/16 Febr. a avut loc o masă colegială și frățească dată în amintirea sa, la restaurantul Cina, la care au luat parte preoți și persoanele cari l-au iubit și respectat pe acest venerabil bătrân.

Fiindcă este primul caz că se sărbătorește o muncă de 50 de ani pe ogorul creștinesc al preoțimii, am dori să aflăm numele tuturor preoților din eparhie, cari au trecut de 50 ani de preoție, pentru a da cum se cuvine cinstea acestor modești și necunoscuți apostoli.

Să ni se comunice câte ceva și din faptele săvârșite în această vreme și dacă se poate și câte o fotografie.

Numărul viitor îl vom rezerva în întregime preotului sărbătorit la biserica Silvestru.

Cercul Cultural din Județul Teleorman

PROTOIERIA I. — TURNU-MĂGURELE

Turnu-Măgurele

<i>Preș: Pr. Gh. R. Păunescu</i>	
Parohia Odaia	Februarie 17
« Traian	Februarie 24
« Seaca	Martie 2
« Lița	Martie 30
« Cioara	Aprilie 13
« Măgurele	Maiu 25
« Flămânda	Iunie 2
« Segârcea din Deal	Iulie 4

<i>Preș: Pr. D. Fântâneanu</i>	
Parohia Plopi-Slăvitești	Februarie 10
« Uda Paciurea	Martie 23
« Olteanca	Aprilie 6
« Saele	Aprilie 20
« Slobozia Mândra	Maiu 11
« Rêioasa	Iunie 20
« Segarcea din Vale	Iulie 4
« Uda-Clocociov	Decembrie 23

<i>Preș: Pr. Victor Ulmeanu</i>	
Parohia Ologi	Februarie 10
« Viișoara	Martie 9
« Furculești	Aprilie 13
« Lissa	Maiu 6
« Bogdana	Maiu 30
« Spătărei	Iunie 20
« Voivoda	Iulie 4
« Piatra	Decembrie 9

<i>Preș: Pr. I. M. Zoescu</i>	
Parohia Dorobanțu	Februarie 3
« Băcălești	Martie 23
« Vodă-Carol	Maiu 6
« Băsești	Decembrie 9

Preș: Pr. I. Popescu-Băneasa

Parohia Băduleasa	Februarie 24
« Puzineiu	Martie 23
« Caravaneți	Aprilie 6
« Pr. Ferdinand	Maiu 25
« Băneasa	Iunie 13
« Cârliğați	Iulie 4
« Dracea	Decembrie 23
« Belitori	

Preș: Pr. M. Iliescu

Parohia Cervenia	Februarie 17
« Atârnați	Martie 2
« Frumoasa	Aprilie 13
« Beiu	Maiu 18
« Pielea	Iunie 20
« Strobăneasa	Iulie 4

Preș: Pr. I. Deleanu

Zimnicea

Parohia Fântânele	Februarie 10
« Suhaia	Martie 16
« Conțești	Martie 23
« Năsturelu	Aprilie 6
« Bragadiru	Iunie 20

Preș: Pr. Î. Bădulescu

Alexandria

Parohia Adamești	Februarie 3
« Țigănești	Februarie 24
« Nanov	Martie 2
« Poroschia	Aprilie 20
« Brânceni	Maiu 25
« Peret	Iunie 6
« Plosca	Decembrie 9